



## **Svmma Juris Canonici**

Comprehensa Tribus Partibus In Qva Distincte Et Svccincte Explicantur,  
quæ ad personas, negotia, & iudicia Ecclesiastica ex Canonum præscripto,  
pertinent

Sive Antinomia Ivris Pontificii Et Cæsarei - per CCL. Differentias plurium  
Doctorum auctoritate probatas, singulari studio in certas classes reducta,  
discussa, & explicata

**Strein, Johann**

**Coloniæ Agrippinæ, 1658**

CCXLIII. Differentia 28. Secundùm leges in pœnam nemo debet in fronte  
signari, seu bullari:

---

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61864](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-61864)

cauillis: quasi in tota rerum creatarum universitate inventuri sunt, quod omni ex parte perfectum sit, & effugere maledicentiam possit.

II. Est sancitum præterea, ut qui quocunque in loco ignarus ejusmodi scriptum invenerit, statim corrumpat, & quæ in eo contenta legit, silentio premat. Aliàs quasi auctor capitali sententiæ subiacebit, l. un. C. de famos. lib. Nec permittitur illi defensio per procuratorem; si criminaliter agatur, l. penult. §. ad crimen, ff. de publ. iudic. A veteribus ea severitas initium sumpsit, nam Cicerone teste in l. De Rep. sancitum lege 12. tabularum erat, ne quis maledicum in ququam carmen scriberet, aut ultimo afficeretur supplicio. Et ut alia præteream Sodacles nugacium carminum scitus artifex, cum de rege Ptolomæo plura impudentius scripisset, plumbeo vasi in-

clusus in mare demersus est, auctore Athenæo, l. 14. Dignosoph. c. 7. V. Thales. l. 38. c. 6.

III. Secundum Canones, qui in alterius famæ detrimentum scripturam, aut verba contumeliosa confinxerit, si deprehensus, quæ malè condidit, improbare nolit, flagellandus est. Qui autem invenit, & non supprimit, aut corrumpit, ita ut in nullius manum, notitiamque deveniat, pro auctore habetur. In Ecclesia autem si quis famosum libellum ponere præsumpserit, excommunicationis poenâ feriendus est, c. Si qui inventis §. q. 1. V. Navarr. c. 18. n. 35. Silvest. v. Libellum, n. 5. Farinac. in Praxi crim. q. 105. Molin. Tr. 4. diff. 35. Lesiam c. 11. dub. 3. n. 11. Iod. Dom. bouder. in Praxi. crim. c. 125. Pauli Layman iustam defensionem in causa monasterior. &c. Proæmio §. num. 49.

## CCXLIII.

## DIFFERENTIA 28.

Secundum leges in poenam nemo debet in fronte signari, seu bullari: l. Si quis in metallum, C. de poen. Id verò Canones aliquando permittunt, c. Ad audientiam, de crim. falsi. Bartol. 128. Ioann. Bapt. à S. Blasio 143.

I. Bullare apud Accursium in l. cit. Si quis, est in fronte signare pro poena, vel characterem imprimere: quod tamen jure civili vetitum. Stigmatum usus frequens apud veteres tum ignominia, tum gloriae causâ. Thracibus punctos esse in facie demonstrabat nobilitates, Herod. l. 5. In captivâ probrum erat,

l. Si quis cit. Propter notitiam, & discriminis causâ tyronibus in militiam lectis notabatur. Vnde Vegetius l. 2. c. 5. Certum est milites punctis, seu stigmatibus signari solere. Item, tyrones compungebant, & in cute signabant. In Gallia hodie que quibusdam reis etiam in fronte candentis lili notâ inuri solet, Papone cede

teste, & *Tholosano* l. 32. c. 34. qui tamen in codice prohibitum esse facitur, videlicet in l. *Si quis. Vbi Imperator Constantinus*: Si quis in metallum fuerit pro crimine deprehensorum qualitate damnatus, minimè in ejus facie scribatur, eum & in manibus, & in furis possit pœna damnationis unâ inscriptione comprehendi, quò facies, quæ ad similitudinem pulchritudinis est cœlestis figurata, minimè maculetur. Pro declaratione facit, quod *Barbos. inc. Ad audientiam cit.* notat, olim apud Lusitanos morem fuisse, furibus auriculam abscindere: sed quia hoc maleficii signum longis capillis, vel auritis pileis tegebant, nec videbatur convenire tam patenti signo turpitudinem ostendere, idcirco *Constantinus Imperator* deturpati faciem caractere vetuit, sufficere judicans, si in manibus, aut furis pœna damnationis comprehenderetur, & sic prædicta aurium abscissio sublata est. Illius autem loco pro primo furto prima territorii litera, ubi invenitur, pro secundo autem in humero furis signum, eandem ferro imprimitur. De qua bullatione agit *Farinas. Part. 6. q. 170. n. 84.* Hinc verisimile est, *Urbanum III.* hoc supplicii genus clericis Gallie determinasse, quia in eorum provinciis usu receptum erat, ut *Tholos. loc. cit. restatur.*

II. Urbani igitur relictum ejusmodi sit, videamus. In *citato c. ad audientiam*, de clericis, qui *Philippi Francorum regis* sigillum falsificaverant, nec membrum illis au-

ferendum esse decernit, nec pœnam corporalem, per quam mortis incurrere periculum possint; sed à suis ordinibus degradatis in signum, & memoriam maleficii parrati characterem aliquem imprimendum, quo inter alios cognoscantur, imprimendum, scilicet auctoritate judicis post cognitionem causæ, & latam sententiam.

III. Monet autem *Glossa*, non esse characterem illum ita imprimendum profundè, ut sanguinem eliciat, sed sufficere, ut cuius superficies deformetur in signum parrati sceleris, & hoc propter odium criminis, quia non convenit faciem hominis ad instar cœlestis pulchritudinis factam scadari, quemadmodum in l. *Constant. citata* dicitur. Facies animi imago, mentis cœdrea, facultatum sedes, potentiarum domicilium, artium, & scientiarum propilæum, bonorum, & honestatis index. Duo illi luminaria Solis instar, & Lunæ, à quibus splendorem membra, artus directionem, opera constantiam sumunt, & firmitatem. Lædere illam probrum, contaminare nefas injuriâ premere piaculum; Pulchra, venusta, intacta corruptionis nescia perennet.

\* \*